

Bên vườn nghe chim hót

Bên vườn chim hót ngang vai
Nghe trong trong tâm khám một vài tử sinh
Nắng hồng nhuộm đỏ bình minh
Lá xanh còn đợi chúng sinh nhuộm vàng
Mong manh xương tóc cơ hàn
Lòng nghiêng xuống thấy biển tràn mênh mông.

Bên vườn chim hót thông dong
Áo tu nửa mảnh gió đông không đầy
Hay còn đợi ngọn heo may
Cô đơn một ánh trăng phai quê nhà
Bỗng đứng nghe lạnh sơn hà

Chung thân đứng giữa ta bà quanh hiu.

Lý Thừa Nghiệp

Góc trời

Tới đây riêng một góc trời
Lá rơi hay tiếng chân người đã xa
Lưng đôi đất đá trở hoa
Thơ hay tình huyết xương da lan tràn
Nghe gì trong tiếng gió vang
Ô hay! Tâm tánh rỗng rang lạ thường.

Lý Thừa Nghiệp

Người cha

Cha là cả khung trời tuổi nhỏ,
Người Thầy dìu dắt bước con đi.
Cha cho con, muôn vàng thương mến,
Khi con tập tễnh, bước vào đời,
Cho đến lúc, trở thành khôn lớn
Có những hôm, bãi học trường về,
Trên mặt cha, mồ hôi nhễ nhại
Đang lui hui, vun gốc chanh già,
Tay cha làm, khu vườn nở rộ,
Hoa vàng, cây cải, lại đơm bông,
Hàng tần ô, ngập ngừng trong gió,
Bụi hành ngò, non mượt xanh tươi,
Dọc bờ rau, hàng mảnh bao bọc,
Ngăn đàn gà, bươi xới tìm mồi,
Cha chăm từng bụi rau, gốc quế,
Cây mã đề, dập cá, ổ qua
Điểm lơ thơ, bông hoa bầu bí,
Dưới một dàn, đầy trái đu đưa,
Cha bao giờ, cũng lạnh lùng ít nói
Đời trăm buồn, ngày tháng đi qua.
Rồi cha hành trình, nơi viễn xứ
Câu làm lại, quay gót trở về,
Gặp đàn con, vòng tay âu yếm
Hôn lên con, cho đỡ nhớ nhung,
Tuổi con lớn, đưa vào trường học
Cha cũng theo, mãi bước con đi.
Hình ảnh cha, áo dài, quần trắng,
Đứng bên đường, chờ đợi con thi.
Có những đêm, bồn bề, yên giấc
Mua cho con, từng ổ bánh mì.
Từ tuổi nhỏ, con thờ ơ quá.
Mãi ham vui, với đám bạn bè.
Ngày cuối Thu, Melbourne rét mướt,
Con nhớ cha, nhớ cả mảnh vườn
Tất cả giờ đây ngoài tầm tay với
Ngày Vu Lan con viết vài giòng.

Hồ Bầy
Melbourne
2005